

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 46. Libellus Regis adversus Venilonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

teret se velle ab incepto desistere, Syno-^{Sæculum IX.}
 dus ejus pœnitentiam recepit, præscri-^{A. C. 859.}
 ptisque formulam juramenti, quo facti
 veniam rogabat, & nihil tale se deinceps
 moliturum spondebat. Ei etiam prohi-
 bitum, ne unquam Episcopatum Lingon-
 nensem, aut Genevensem, nam & huic
 inhiaverat, ambire auderet.

Atton Episcopus erat Viridunensis, o-
 lim Monachus S. Germani Antiffiodori,
 namque ejus Monasticæ Professionis Sche-
 da exhibebatur. Non nulli quereban-
 tur, quod contra Canones ad Episcopale
 fastigium esset promotus. Forte quod
 Præpositorum suorum consensus abfuerit.
 Jusfit Synodus, ut compareret. Aliun-
 de autem scimus ipsius Ordinationem
 fuisse confirmatam, atque Ecclesiam Vir-
 dunensem omnibus eum honore debito
 prosequentibus gubernasse. Econtra
 Ordinatio Tortoldi nulla pronunciata
 creditur, quia anno sequente alius Epis-
 copus Bajocensi Ecclesiæ præfuisse le-
 gitur.

c. 7.

v. not. Sirm.
in Capit.

§. XLVI.

Libellus Regis adversus Venilonem.

Rex Carolus Calvus Synodo Saponari-^{to. 8. Conc.}
 riensi libellum obtulit, in quo dice-^{p. 679.}
 bat: *Venilo Clericus meus in Capella mea*
mibi serviens fidelitatem Sacramento
mibi promiserat, & me commendante Ar-

Uu 3   chi-

Sæculum IX. *chiepiscopus Senonensis ordinatus est.*
A. C. 859. *Quando Regnum cum fratribus meis di-*
visi, cum ceteris Episcopis hoc fœdus se
servaturum edito juramento promisit.
Postea me Regem consecravit in Ecclesia
S. Crucis Aveliani, in ipsius Provincia
posita, & promisit, me a Regia Dignita-
te nunquam depositurum, saltem sine con-
sensu Episcoporum, qui me unacum ipso
consecraverant, quorum judicio me sub-
misi, & bodieque submitto. Hæc ver-
ba ore Regis prolata singulari attentione
digna sunt, nec quisquam alius, qui i-
stud professus fuisset, saltem in Francia,
occurrit. Sed exemplum Ludovici Pii,
toties se ab Episcopis coronari & resti-
tui patientis, & propria Caroli imbecilli-
tas eum impellere potuerunt, ut tam de-
missæ de se loqueretur. Ut ut autem
res se habeat, Episcopi credidisse viden-
tur, quod deponere Reges possent, cum
dubitari nequeat, quin ex eorum consi-
lio Libellus iste fuerit concinnatus. In
quo deinde leguntur sequentia: Cum se-
ditiones in Regno nostro crebrescere cape-
runt, ego & subditi mei libello subscri-
psimus, promittentes mutuam auxilium,
& Venilo subscripsit cum ceteris. Ubi
vero Ludovicus frater meus in Regnum
meum cum exercitu irrupit, Venilo ex
omnibus Episcopis solus me deserto & sine
meo consensu ad colloquendum cum hoste
perrexit.

6. 4.

perrexit. *Auxilium, quod mihi in hoc bello ipsius Ecclesia conferre tenebatur, non præbuit, quamvis id instanter petierim. Imo vires suas fratri meo contra me junxit. Præterea quamvis fratrem meum subditi mei rebelles sequerentur, quos excommunicatione esse implicitos Episcopi datis literis Veneloni indicaverant, nihilominus publice ipsis præsentibus in Arce mea Attiniacensi sine Episcopi Diœcesani licentia Missam celebravit, & fratrem meum perjurus consilio adjuvit, quo Regni parte mihi competente spoliarer. A fratre meo Abbatiam S. Columbæ, in Regno meo positæ, atque etiam lapides collapsi muri Civitatis Melodunensis postulavit & accepit. Episcopatum Bajocensem Tortoldo propinquo suo, Clerico meo, qui mihi fidem juraverat, obtinuit. Denique viribus Dei auxilio receptis exercitum in agros urbi Senonensi adjacentes deduxi, nec tamen Venilo quidquam subsidii mihi contulit.*

Hoc Libello perlecto decrevit Synodus, ut Venilo præstituta die venire juberetur, ediditque Epistolam Synodicam, in qua plerorumque Episcoporum in hoc Concilio præsentium nomina leguntur. Primo occurrunt Archiepiscopi octo, Remigius Lugdunensis, Rudolfus Bituricensis, Guntharius Coloniensis, Hincmarus Remensis, Arduicus Vesuntinus,

Sæculum IX.

A. C. 859.

Sæculum IX. Treutgaldus Trevirensis, Venilo Rotomagensis, Herardus Turonensis. Postea conspiciuntur nomina triginta duorum Episcoporum, atque inter alia, Ebbonis Gratianopolitani, Rotadi Sueffionensis, Adventii Metensis, Attonis Virdunensis, Æneæ Parisiensis, Agii Aurelianensis, Hincmari Laodunensis, Roberti Cenomanensis, Eluini Constantiensis, Isaaci Lingonensis, & Erchamberti Bajocensis; unde videmus Tortoldum fuisse exclusum.

In illa ergo Epistola Episcopi, postquam omnes querelas Regis adversus Venilonem exposuerunt, dicunt: *Rex Judices tibi dedit Remigium Lugdunensem, Venilonem Rotomagensem, Herardum Turonensem, & Rudolfum Bituricensem, in quorum conspectum trigesimo, postquam hanc Epistolam acceperis, die venies, & causam dices.* Post hanc Epistolam ponuntur Excerpta ex antiquis Conciliis ad præcipua accusationis capita in libello contenta exaggeranda. Herardus Turonensis a Concilio delectus, qui Epistolam ad Venilonem Senonensem deferret, & mandatum veniendi insinua-
ret; sed ipse morbo impeditus eam per Robertum Cenomanensem Suffraganeum suum misit, addita altera, qua Venilonem exhortatur, ut honori Sacerdotali consuleret, facta dilueret, & Regi satisfaceret.

ret. Venilo huic consilio obsecutus, Re- Sæculum IX.
gi reconciliatus est, & Judicium Episco- A. C. 859.
porum declinavit.

§. XLVII.

Litteræ ad Britones datæ.

Synodus Saponariensis etiam ad Episco- c. 8.
pos Britannia, in Schismate perseve- *Sup. Lib.*
rantes, dedit Epistolam, quæ solum ad XLVIII.
quatuor Episcopos antiquos dirigebatur; §. 43. p. 695.
tres enim recentiores non recipiebantur. Hortatur Synodus, ut ad obedientiam Archiepiscopi Turonensis Metropolitanæ sui redeant, & cum illis, quos ipse ob crimina sua a Communione Ecclesiæ exclusisset, non amplius communicent. Sequuntur deinde monita ab iisdem Episcopis Salomoni, qui supremam in Britannia potestatem ambiebat, suggerenda, quibus ad præstandam Regi Carolo obedientiam permoveretur. Præterea ad novem Gentis Britonum Optimates, quorum maxima erat auctoritas, Epistola data, qua justitiæ memores esse, & salutis suæ timere monentur, addita comminatione, si obstinate in errore perseverarent, Sacro Ecclesiæ fulmine esse prosternendos. Ex illa Epistola dispicitur, Britanniam non minus quam Franciam latrociniis ceterisque calamitatibus fuisse vexatam.

Uu 5

In